

MACHAĆ (5) *vb impf*

Pierwsze a pochylone.

praes 3 sg mǎchá (1). ◇ 3 pl mǎchajǎ (2). ◇ praet 1 sg m -m mǎcháł (1). ◇ con 3 sg m by mǎcháł (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVII(XVIII) – XVIII w.

Wykonywać czymś szybkie ruchy w powietrzu, poruszać, kiwać, powiewać; agitare, motitare, movere, rotare, ventilare, versare Cn [czym] (5) : Tłuką dzwony/ śpiewaia/ kropidły machaia RejWiz 181; ModrzBaz 111.

W przen (1) :

Zwrot: »machać kosą« [o śmierci] (1): Bo ná zachod y ná wǎchod [śmierć] śzpetnie macha kofǎ/ A gdy namniey doięże/ wnet kǎżdego niofǎ. RejWiz 86v.

Przen: Grozić (2) :

Zwroty: »nade łbem machać« (1): y dǎleko mu wǎzytko śporzey poydzie niźliby mu nádełbem mǎczugǎ machał. RejZwierc 107.

»machać [na kogo] rǎkǎ« (1): Ieslim machał ná śirotę rǎkǎ moia [Si elevavi contra pupillum manum meam]/ gdym widział w bronie śwoię. BudBib Iob 31/21

Synonimy: chlustać, chwiać, kiwać, kołysać, poruszać, szermować.

Formacje współrdzenne: pomachać; machnąć, rozmachnąć, zamachnąć, zmachnąć.

Cf MACHANIE